

AZİZ EFTİMİOS

Ermenistan'ın Melitini kentinde Fırat nehrine yakın bir yerde Pavlos ve Dionisia adında bir çift yaşamaktaydı. Bu çiftin çocuğu yoktu ve bu yüzden çok üzgündüler. Bu olaydan dolayı sıkça aziz Poliefktos kilisesine giderek Tanrı'ya onlara bir çocuk vermesi için dua ediyorlardı. Gene bir gün dua ederlerken gördükleri bir hayal onların bir çocuk sahibi olacaklarını ve onlara büyük mutluluk getireceğini söylüyordu. Doğacak olan çocuklarını Tanrıya adayacaklardı. Ve gerçektende 377 yılında Dionisia dünyaya bir erkek çocuk getirdi ve adını Eftimios koydular. Üç yıl sonra babası vefat etti ancak annesi Tanrı'ya vermiş oldukları sözü unutmadı ve çocuğu Episkopos Evtroio'ya Tanrı'ya bağışlaması için verdi. Eftimios daha küçük yaştan günahlardan kaçmayı öğreniyor ve Tanrı'nın isteği doğrultusunda yaşıyordu. Bu yüzden Episkopos onun bu inancını gördüğü zaman onu önce diakos daha sonrada papaz yaptı. Diakoz olduğu zaman aziz 28 yaşındaydı. Daha sonra onu Melitinis manastırına başrahip olarak atadı. Aziz halktan ve gürültüden uzak bir yerde yaşamak istediğinden çölde bulunan Lavra Faran'a gitti. Orada bir mağarada Teoktistos adında bir rahiple beraber Tanrı yolunda yaşamaya başladı. Aradan beş yıl geçtikten sonra iki rahip mağarayı bırakarak çöle göçtüler. Orada başka bir mağara bularak oraya yerleştiler. Orada tek yemekleri vehşi otlardı. Azizlikleri çölün dışına kadar taşmıştı. Bir çok rahip günahlarının bağışlanması için azize geliyor ondan tembih alıyor bir çoğuda onun yanında kalıyordu. Böylece daha sonra bir manastır inşa edildi ve Eftimios arkaşı olan Teoktistos'u manastıra başrahip olarak atadı. Aziz ruhsal yönden sürekli geliyordu. Bunların başında olayları önceden görebilmede geliyordu. Böylece Tanrı'nın yardımıyla bir çok mucize gerçekleşiyordu. Sarakinon'ların liderinin sakat bir oğlu vardı. Oğlunu en iyi doktorlara en ünlü büyücülere götürdü ancak sonuç alamadı. Bir gün rüyasında Aziz Eftimios'un ona oğlunu Hz. İsa'nın iyi edebileceğini söylediğini gördü. Böylece bir kaç

kölesiyle beraber hemen azizin yanına doğru yola koyuldular. Aziz'in yanına vardıklarında çocuk hemen iyileşti. Yabancılar bu olayı gördüklerinde şaşkınlıklarını gizleyemediler ve hemen Tanrı'ya inanıp vaftiz olmak istediler. Teoktistos öldüğü zaman Aziz yaklaşık olarak 52 yaşındaydı. Çöldeki rahip sayısı 80i geçmişti. Yiyecek yemek az ve manastırın nüfusu çoktu. Bir gün 400 ermeni manastırı ziyarete geldiler. Böylece rahipler hemen azize giderek onları misafir edemeyeceklerini çünkü orada kendileri için bile yemek olmadığını bildirdiler. Aziz dua ettikten sonra rahiplere Tanrı'ya güvenmelerini ve depoya gidip tekrar bakmalarını söyledi. Gerçektende depo ekmek, yağ ve şarapla dolmuştu. Rahipler hemen azizin ayaklarına kapanarak inaçsızlıklarından dolayı özür dilediler. Aziz sonunu yaklaştığını anladığı zaman rahipleri toplayarak onlara son tembihlerini verdi:

- Kardeşlerim, yarın Mesih beni yanına çağırarak. Aranızda sevgi bağları bulunsun ve bütün insanlık adına dua edin.

Bunun ardında rahiplere yeni başlarının kim olması gerektiğini sordu. Herkes Dometiano adındaki rahibi seçti. Ancak aziz kendilerine başka bir baş bulmalarını çünkü Dometioanos'un kendisinden 7 gün sonra yanına geleceğini söyledi ve gerçektende öyle oldu. 473 yılında aziz 96 yaşında iken bir Cumartesi sabahı gözlerini dünyaya yumdu. Haber çok çabuk yayıldı. Aziz'in cenazesinde Patrik ve kurultayı bulunmaktaydı. Rahiplerin acısı sevgili başrahipleri ve manevi babaları için çok büyüktü. Aziz vefetından sonrada bir çok mucize daha gerçekleştirdi. Aziz'in yortusu kilisemiz tarafında 20 Haziran'da kutlanmaktadır.